

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین هوش معنوی و سرسختی روانشناختی با خودکارآمدی عمومی در دانشجویان دانشگاه امام رضا (ع)

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی تازه های روانشناسی مثبت نگر (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

زهرا علیزاده بیرجندی - دکتری روانشناسی بالینی، مدرس دانشگاه امام رضا (ع)

فاطمه جاویدی - دانشجوی کارشناسی روانشناسی دانشگاه امام رضا (ع)

خلاصه مقاله:

خودکارآمدی عاملی است که شناخت، افکار و احساسات فرد را تحت تاثیر قرار می دهد و از ناامیدی و سرخوردگی فرد در شرایط پرتنش جلوگیری می کند. همچنین هوش معنوی یکی از متغیرهای پیش بینی کننده قدرتمند برای عملکرد تحصیلی دانشجویان است. از طرفی سرسختی روانشناختی ترکیبی از نگرش ها و باورها درباره ی خود است که می تواند تنیدگی و آثار نامطلوب ناشی از این شرایط را تعدیل کند. بنابراین هدف از پژوهش حاضر بررسی رابطه هوش معنوی و سرسختی روانشناختی با خودکارآمدی عمومی دانشجویان دانشگاه امام رضا (ع) می باشد. روش: طرح این پژوهش توصیفی و از نوع همبستگی است. جامعه آماری دانشجویان دانشگاه امام رضا (ع) بودند که از بین آنها ۱۴۱ نفر به صورت روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. در این پژوهش از سه مقیاس خودگزارشی هوش معنوی ناصری و همکاران، مقیاس سرسختی روانشناختی و مقیاس خودکارآمدی عمومی شرر (GSES) برای سنجش استفاده شد. یافته ها: یافته ها نشان داد بین هوش معنوی و خودکارآمدی عمومی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد ($R=0/52$, $p<0/001$). همچنین بین سرسختی روانشناختی و خودکارآمدی عمومی دانشجویان رابطه مثبت و معناداری وجود دارد ($R=0/67$, $p<0/001$). بحث و نتیجه گیری: نتایج پژوهش نشان داد هوش معنوی می تواند کارکرد و سازگاری فرد را پیش بینی کند و منجر به تولیدات و نتایج ارزشمندی گردد و در زمان مواجه با تنش و استرس همانند یک سپر عمل کرده و سرسختی روانشناختی، فشار روانی وارده را تعدیل می کند. بنابراین معنویت منبعی است که می تواند در حل مسائل و درک ارزش و غنای زندگی یاری دهد و در نهایت فرد خود را کارآمد در زندگی ارزیابی کند.

کلمات کلیدی:

هوش معنوی، سرسختی روانشناختی، خودکارآمدی عمومی، دانشجویان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1317683>

